

ਧਿਰਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਥਹੀਣ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(32) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪਾਅ ਜੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

“ਇਕਵਿਟੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਦਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਪੁੱਤਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ”

(33) ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(34) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੈਲੰਡਰ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਕੇਵਲ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਨਲ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਐੱਲ.ਆਰ. ਧੀਆਂ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 145 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ.

(35) ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ 16.02.2015 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ. ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 16.03.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-19) ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਸ ਧਿਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ 07.04.2015 ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2015 ਦੇ COCP ਨੰਬਰ 902 ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(36) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਦਰ, ਫਗਵਾੜਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਰਪਟ ਨੰ. 13 ਮਿਤੀ 10.12.2014 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-1) ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸੀ.ਆਰ.ਐਮ.-ਐਮ-5134-2015 ਵਿੱਚ) ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਪਟ ਨੰ. 15 ਮਿਤੀ 27.01.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਥਾਣਾ ਮਾਹਲਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਸੀ.ਆਰ.ਐਮ.-ਐਮ-5840-2015 ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 16.01.53 (2015)। ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-19) ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਜੋ

ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ, ਬਟਾਲਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

2010 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 22793

2 ਜੂਨ 2015

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1973—S.5 — ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ, ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ—ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿਚ ਡਿਫਾਲਟਰ—ਉਸ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ- ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ-ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਪੱਖ- ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ - ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਹੀ ਕੋਰਸ-ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣੀ ਸੀ-ਗੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ 1973 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਜਨਤਕ ਥਾਂ' ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੂੰ - ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹਨ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਜ਼ਿਤ ਪਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਮਿਤੀ 4-2-1994 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

24.3.1992 ਨੂੰ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ

ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵੀ ਕੀਤੀ। 21.4.1994 ਨੂੰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 13.2.1997 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ 28.10.1998 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 28.10.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 3.10.2003 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ 3.3.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ P-6, P-9 ਅਤੇ P-10 ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ Annexure P 7 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 04.02.1994 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ(ਆਂ) ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਵਿਹਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਅਧਿਕਾਰੀ) ਕਿਸੇ 'ਜਨਤਕ ਥਾਂ' ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 28.10.1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਖੇਡੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ. ਮਿਤੀ 04.02.1994 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ

ਗਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਤੀ 4.2.1994 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। 4.2.1994 ਦਾ ਆਰਡਰ ਟਿਕਾਉ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ, ਹੁਕਮ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 5.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ। ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਾਰਨ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਆਰ.ਡੀ.ਬਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ

ਵੀ. ਰਾਮਸਵਰੂਪ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ

ਅਰੁਣ ਜੈਨ, ਕੁਸ਼ਾਗਰਾ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 20.8.2010 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ 10), ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ"।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ, ਬਟਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 28.10.1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 13.2.1997 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(5) 16.4.1977 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 50/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਭਾਵ 16.5.1977 ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਤੀ 4.2.1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ 1,80,000/- ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 4.2.1994 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ 4.2.1994 ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਿਤੀ 12.4.1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 4.2.1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਆਰਡਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21.4.1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਉਸੇ ਨੂੰ 26.7.1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 13.2.1997 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 13.2.1997 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 28.10.1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ (ਐਕਸ. ਸੀ-1) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ

ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਇਸ ਕਦਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਡੀ./- ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਟਾਲਾ 28.10.98.

GURDASPUR AND ANOTHER (Rajan Gupta) vs. 9.11.1998 ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੰ 28.10.1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ, ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ 3.10.2003 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 5.11.2003 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 29.10.2008 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਮਿਤੀ 3.3.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਰਥਾਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 13.2.1997 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਨਤਕ ਅਹਾਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-9, ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਫੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸਕੱਤਰ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਪਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ/ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ